

İmparatorluğun Yankısı: Venezuela Kıyılarında ABD Korsanlığı!

Haber:

10 Aralık 2025'te Amerika Birleşik Devletleri, Venezuela kıyıları açıklarında Skipper adlı petrol tankerine el koymuş, gemiye çıkmış ve süresi dolmak üzere olan yaptırımları içeren bir ABD mahkeme kararı uyarınca yaklaşık 1,8 milyon varil Venezuela ham petrolünü kendi gözetimine almıştır. ABD yetkilileri, bu önlemin, yasadışı petrol sevkiyatlarıyla ilgili uzun süredir yürürlükte olan yaptırımların ihlallerini cezalandırmayı amaçladığını vurgulamıştır. Venezuela ve Küba hükümetleri bu adımı kınayarak, bunu açık bir hırsızlık ve korsanlık olarak nitelendirirken Küba ise bunu enerji kaynaklarını etkileyen bir deniz terörizmi olarak nitelendirmiştir. Bu aksaklık, Venezuela'ya ait 11 milyondan fazla varil petrolün denizde mahsur kalmasına neden olmuştur; böylece petrol taşıyıcıları ve tüccarlar, Venezuela ham petrolünün taşınmasının risklerini yeniden değerlendirmeye başlamış, bu da daha derin indirimlere ve Çin gibi ana alıcılarla sözleşmelerin yeniden müzakere edilmesine yol açmıştır.

Yorum:

Amerika'nın, ABD Sahil Güvenliği ve askeri güçlerinin uluslararası sularda Venezuela'ya ait bir petrol sevkiyatını kontrol altına almasını içeren Skipper adlı petrol tankerine el koyması, bir kolluk kuvveti önlemi değil, aksine egemen bir devletin ekonomik can damarı üzerinde tek taraflı güç uygulamasının hesaplı bir yansımasıdır; her ne kadar bu, zahiri olarak yaptırımlarla gerekçelendirilse de ancak gerçeklikte jeopolitik bir baskı mekanizmasıdır. Tarihsel olarak Washington ve Caracas arasındaki ilişkiler, petrol çıkarlarının yönlendirdiği işbirliği ve egemenlik dönemleriyle karakterize edilmiştir. Yirminci yüzyılın başından beri Amerika'nın Venezuela petrolü konusundaki çıkarları, Amerikan petrol şirketlerinin hakimiyetini desteklemekten, Venezuela petrol sektöründeki millileştirmelere ve krizlere yanıt verme operasyonlarına kadar politikaları etkilemiştir. ABD politika belgeleri, petrol kaynaklarına erişimin güvence altına alınmasının, ABD'nin Venezuela'ya yönelik dış politikasının temel stratejik hedeflerinden biri olduğunu ortaya koymaktadır.

Skipper'ın 2025'te gözaltına alınması, 2019 yılından bu yana Venezuela'nın devlet petrol şirketi "PDVSA" ve ticaret ortaklarına dayatılan kapsamlı yaptırımlar da dahil olmak üzere yıllardır tırmanan baskıların ardından gerçekleşmiştir. Sınırlı akışları korumak için tanınan gayriresmi istisnalara rağmen bu yaptırımlar, Caracas'ın küresel petrol piyasalarına katılımının sürekli olarak kısıtlanmasına yol açmıştır. Yaptırımların kümülatif etkisi, Venezuela'nın petrol üretim kapasitesinin ve gelirlerinin tabanının şimdiden aşınmasına yol açmıştır; ayrıca Skipper adlı petrol tankerinin ele geçirilmesi de, ihracatları aksatarak ve petrol taşıyıcılarının hareketini tamamen dondurarak bu zararı daha da artırmıştır. Nitekim buna tüccarlar sevkiyatları askıya alarak ve büyük indirimler talep ederek karşılık vermişler, bu da fiilen Venezuela'nın uluslararası ham petrol piyasasındaki varlığının cezalandırılmasına yol açmıştır.

Trump yönetimi bu eylemleri yasadışı şebekeleri hedef almak veya uyuşturucuyla mücadele stratejisinin bir parçası olarak gösterse de, askeri gösteriler ve kaynakları ele geçirmenin daha geniş kapsamlı tarzı, amacın suçlu odakları izole etmenin çok ötesine geçtiğini ortaya koymaktadır. Son aylarda Amerika Birleşik Devletleri, Güney Karayipler'deki askeri varlığını önemli ölçüde artırmış ve uyuşturucu kaçakçılığıyla

bağlantılı olduğunu iddia ettiği gemilere yönelik saldırılar düzenlemiştir; bu eylemler, hukuk uzmanları arasında bile yargı kapsamı dışındaki doğası ve uluslararası standartların potansiyel ihlali konusunda endişelere yol açmıştır. Bu operasyonlar, ABD politika çevrelerinde Maduro hükümetini devirme veya en azından iktidar üzerindeki etkisini zayıflatma yönündeki daha geniş tartışmalarla aynı zamana denk gelmiştir. Caracas, dünyanın en büyük kanıtlanmış ham petrol rezervlerinden birini kontrol etmekte olup onun siyasi ittifakları -özellikle Çin, Rusya ve Küba gibi ülkelerle olan ortaklıkları- da Washington'ın kendi arka bahçesi olarak gördüğü bölgedeki nüfuzunu tehdit etmektedir. Bu nedenle Karayipler'deki Amerikan korsanlığı ve katliamları, uluslararası petrol tanker şirketlerinin, daha fazla el koyma operasyonlarından korkarak Venezuela ham petrolünü yüklemekte kasıtlı olarak isteksiz davranmalarına yol açmıştır; bu da ABD deniz gücünü, egemen üretici ülkelerin ticari haklarının üstüne koyarak, ticaret kalıplarını Washington'ın lehine yeniden şekillendirmeyi amaçlamaktadır.

Bu gelişmeler bir araya getirildiğinde, Skipper petrol tankerinin alıkonulmasının ve ilgili eylemlerin ardındaki motivasyonun, sadece yaptırımları dayatmakla sınırlı olmadığını, aksine Venezuela petrol ihracatlarını doğrudan kontrol etmek yoluyla ekonomik ve siyasi tavizler elde etmeyi, dolayısıyla Maduro hükümetinin bağımsızlığını zayıflatmayı amaçlayan stratejik kampanyanın bir parçası olduğunu ortaya koymaktadır. Aslında Washington, ekonomik yoksunluk ve askeri baskıyı etki araçları olarak kullanmaktadır; bu da egemen güçlerin, zayıf devletlerin kendi kaynaklarına bağımlılıklarını kendi iç politikalarını şekillendirmek için istismar ettikleri tarihsel müdahaleleri hatırlatmaktadır.

Pratik olarak bu, geçim kaynakları ve ulusal altyapısı petrol gelirlerine yakından bağlı olan Venezuela halkının, ülkelerinin doğal zenginliğinin jeopolitik manevralarda pazarlık kozu haline geldiği bir çatışmanın sonuçlarına katlanmak zorunda kaldığı anlamına gelmektedir. Skipper'ın gözaltına alınması, egemenliği veya uluslararası hukuku korumak yerine, hegemon devletlerin stratejik çıkarlarına hizmet eden prosedürleri haklı çıkarmak için yasal çerçeveleri tek taraflı olarak yeniden yorumlayan ve aynı zamanda başkalarının egemen haklarını baltalayan küresel bir sistemi pekiştirmektedir. Bu tek taraflı yaklaşım bölgesel piyasaları istikrarsızlaştırmakta, ekonomik zorlukları daha da kötüleştirmekte ve ülkeler arasında barış içinde bir arada yaşamayı düzenlemesi gereken standartları baltalamaktadır; ancak Amerika'nın değer verdiği tek standart, diğer tüm çıkarlar pahasına kendi çıkarlarını pekiştirmektir.

Karayipler bölgesinde Amerika'nın korsanlığı hakkında tanık olduğumuz şey, Amerika'nın dünya halkları üzerindeki kanlı kontrolünün bir başka uzantısından başka bir şey değildir; zira Amerika, dünya halklarını kendi özel çiftliği olarak görmekte ve insani maliyetler ne olursa olsun onları istediği gibi sömürmektedir.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَجِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

“(Rasulüm!) Sakın, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Ancak, Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.” [İbrahim 42]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Abdullah Rubin